

Underbilag 1 til bilag 2.

ERHVERVENES FÆLLESUDVALG
OM SKATTESPØRGSMAÅL

Den 21. marts 1969.

Hr. fg. finansminister Erik Ninn-Hansen
Finansministeriet.

Erhvervenes fællesudvalg om skatte-
spørgsmål, der er nedsat af Danmarks
Rederiforening, Grosserer-Societetets Komité,
Håndværksrådet, Industrirådet og Pro-
vinshandelskammeret, tillader sig at hen-
lede ministerens opmærksomhed på en for-
nylig indtrådt ændring i skattepraksis, der,
hvis den får lov til at stå uanfægtet, vil
medføre skadelige virkninger for erhvervs-
livet, ikke mindst for eksportvirksomhederne.
Den omtalte skattepraksis drejer sig om
udgifterne til garantier og kaufionsforsik-
ringer, som i de senere år har fået en stadig
stigende betydning inden for erhvervslivet,
navnlig i kraft af eksportkreditr dets om-
fattende virksomhed.

Der har indenfor erhvervslivet aldrig
været tvivl om, at løbende udgifter til
garantier, kaufionsforsikringer m. v. var
driftsomkostninger, som kunne fratrækkes
ved den skattemæssige indkomstopgørelse.
Imidlertid har landsskatteretten ved en
kendelse i november 1968 statueret, at et
selskab, der i forbindelse med en produ-
ktionsudvidelse og eksportfremstød havde
optaget kortfristede l n for at sikre den
nødvendige driftskapital, ikke er berettiget
til skattemæssigt fradrag for de til et kaufions-
forsikringsselskab og til eksportkredit-
rådet betalte løbende præmier, der var
beregnet med en vis procentsats p. a. af
de kaufionssikrede beløb.

Der skal ikke her g es nærmere ind på
landsskatterettens grundelse for den truf-
ne afgørelse eller på de skatteretlige over-
vejelser, som kan anstilles i denne forbindel-

se. Fællesudvalget må imidlertid som sin
bestemte opfattelse hævde, at løbende ud-
gifter til garantier, kaufionsforsikringer m. v.
er typiske erhvervmæssige omkostninger,
som er nødvendige for virksomhedernes for-
satte drift, og som derfor ligesom andre
driftsudgifter b r være fradragberettigede
ved skatteopgørelsen.

Den omtalte landsskatteretsafg relse er
indbragt for  stre landsret, og sandsynligvis
vil sagen først finde sin endelige afgørelse
ved højesteret. Skattemyndighederne vil
herefter i et længere, ubestemt tidsrum følge
landsskatterettens afgørelse og nægte fra-
drag for de pågældende udgifter, som ofte
vil dreje sig om meget store beløb.

Dette må betegnes som en meget uheldig
tilstand set fra et erhvervmæssigt syns-
punkt, ikke mindst som følge af den belast-
ning for erhvervslivets eksportbestr belser,
som den omtalte praksis betyder. De virk-
somheder, der i særlig grad har udgifter til
garanti- og kaufionsforsikringspr mier, er
ifølge sagens natur virksomheder, hvis likvi-
ditet n dvendiggor optagelse af nye lån.
Disse virksomheder vil blive stillet over for
 gede vanskeligheder og udgifter ved at
skaffe den nødvendige finansiering, men
herudover vil de blive udsat for risiko for,
at skattemyndighederne tager tidligere års
ansættelser op og fremsætter krav om skatte-
efterbetalinger. Hertil kommer, at virksom-
hederne, selv om højesteret til sin tid under-
kender landsskatterettens afgørelse, ikke
har nogen sikkerhed for, at skattemyndig-
hederne vil gå med til at tilbagebetale for